

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoCsp/1/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125268620
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2026:6125268620.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom ulica 1. mája č. 173/11, Trenčín, IČO: 47 234 679, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, zast. WEBBER LEGAL, s.r.o., so sídlom Duchnovičovo námestie 1, Prešov, IČO: 50 680 552, o zaplatenie 1 947,86 eura s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 13Csp/58/2025-120 zo dňa 10. októbra 2025, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I. m e n í tak, že žalobu z a m i e t a .

II. Odvolací súd žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 226,38 eura s 7,90 % úrokom z omeškania ročne od 15.02.2025 do zaplatenia, všetko do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, II. výrokom v zostávajúcej časti žalobu zamietol a III. výrokom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33 %. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil s poukazom na ust. § 53 ods. 2, ods. 3, ods. 5, ods. 9, ods. 10, § 54 ods. 1, ods. 2, § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2 prvá veta, ods. 3 psím. f), § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na obsah žaloby, ktorou sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia istiny a kapitalizovaného úroku z nesplatennej časti úveru zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingovom úvere č. 7107062027 zo dňa 16.07.2021, ktoré vyčíslil ako istinu v sume 1 812,35 eura a kapitalizovaný úrok vo výške 135,51 eura. Taktiež sa domáhal zaplatenia úroku z omeškania z dlžnej sumy, nakoľko je žalovaný s platením úveru v omeškaní.

1.2 Po vykonanom dokazovaní mal súd prvej inštancie za preukázané, že strany sporu uzavreli dňa 16.07.2021 úverovú zmluvu (žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník), na základe ktorej žalovaný čerpal úver do výšky 3 787,30 eura a žalobcovi z neho splatil sumu 2 560,92 eura. Strany sporu sa dohodli na tom, že žalovaný je oprávnený čerpať finančné prostriedky prostredníctvom karty do výšky úverového rámca 1 800 eur pri úrokovej sadzbe 19,90% ročne a RPMN vo výške 21,82%, pričom minimálna výška mesačnej splátky je 2,09% (37,62 eura) a za tam uvedených ďalších podmienok. Pre prípad porušenia podmienok tejto zmluvy si strany sporu dohodli, že úver môže byť zosplatený. Z výzvy žalobcu zo dňa 23.12.2024 a podacieho hárku k nej, súd prvej inštancie zistil, že žalobca ňou vyzval žalovaného k zaplateniu sumy 112,86 eura (istina 23,24 eura, poistenie 6,70 eura, zmluvná

pokuta 24 eura a úrok 58,92 eura) vrátane poplatku za upomienku, pričom výzvu mu doručoval dňa 30.12.2024 doporučené. Z výzvy žalobcu zo dňa 28.01.2025 a podacieho hárku k nej, súd prvej inštancie zistil, že žalobca ňou vyzval žalovaného k zaplateniu celého zostatku úveru, ktorý sa stal splatným dňa 28.01.2025 a to v sume 1983,86 eura, pričom výzvu mu doručoval dňa 29.01.2025 doporučené. Súd prvej inštancie v spore skúmal súlad podmienok vyššie uvedeného úveru so zákonom a zistil že úver je bezúročný a bezpoplatkový pre porušenie zákona zo strany veriteľa. Skonštatoval, že žalovaný úver riadne nespláca a je v omeškaní najmenej so splátkami splatnými v máji 2023 a neskôr. Skonštatoval, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru na základe výziev žalobcu, nie je v súlade so zákonom, pretože žalovaný v rozpore so zákonom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru bez toho, aby spôsobom, ktorý vyžaduje zákon v § 53 ods. 9, 10 OZ, keď je zřejmé (resp. žalobca to v konaní nepreukázal), že žalobca nevyzval žalovaného k zaplateniu 3 už splatných splátok, keď žalobca v konaní predložil súdu iba výzvu z 23.12.2024, ktorá upozorňovala žalovaného na nezaplatenie jedinej už splatnej splátky. Pokiaľ nebol žalovaný vyzvaný v súlade s § 53 ods. 9 OZ, nemohol žalobca pristúpiť ani k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru.

1.3 Súd prvej inštancie tiež dospel k záveru, že predmetný úver je nutné podľa § 11 zákona č. 129/2010 Zb. považovať za bezúročný a bez poplatkov a to preto, že v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, ako to požaduje § 9 ods. 2 písm.h) zákona č. 129/2010 Z.z. V úverovej zmluve bola uvedená len samotná RPMN. Súd prvej inštancie preto žalovaného zaviazal k zaplateniu rozdielu medzi sumou, ktorú mu žalobca ako úver poskytol (3787,30 eura) a sumou, ktorú žalovaný z uvedeného úveru žalobcovi splatil (2560,92 eura). Táto suma predstavuje sumu 1 226,38 eura. Totiž v opačnom prípade by súd musel konštatovať, že konanie žalovaného smerujúce k neplneniu si záväzku z úveru, s ktorým uzavretím vyššie uvedenej úverovej zmluvy súhlasil, je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie priznal žalobcovi úrok z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho po splatnosti úveru, pretože je zřejmé, že žalovaný je s platením peňažného dlhu v omeškaní. V zostávajúcej časti žaloby (istiny presahujúcej priznanú sumu a úrok), súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi v konaní úspešnému v rozsahu 33% (úspech žalobcu cca 66% oproti úspechu žalovaného cca 33% = pomeru úspechu žalobcu v rozsahu 33%) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 33%. O výške jeho nároku na náhradu trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1 Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f) a h) CSP a odvolaciemu súdu navrhol, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu vo výsledku zamietne v celom rozsahu (napádaný výrok I.) a zaviazá žalobcu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V podanom odvolaní poukázal na prijatý záver súdu prvej inštancie o tom, že následkom nedodržania postupu podľa § 53 ods. 9 OZ je nemožnosť zosplatenia úveru a tak je potrebné považovať zosplatenie úveru za neplatné. Zdôraznil, že z obsahu žaloby je zřejmé, že jej predmetom je priznanie plnenia v dôsledku právneho úkonu – predčasného zosplatenia, a nie zaplatenie jednotlivých splátok, avšak súd sám, ex offo, priznal žalobcovi aj splátky, pričom žalobca tieto v žalobe ani len nežiadal priznať. Súd prvej inštancie zároveň žalobcovi priznal aj úrok z omeškania nezaplatených splátok spotrebiteľského úveru a to aj napriek tomu, že žalobca požadoval zaplatenie celého dlhu a inicioval súdne konanie, v ktorom tvrdil, že úver platne zosplatil a od žalovaného požadoval zaplatenie celého dlhu. Neplatenie riadnych splátok včas, ak žalobca tieto ani nepožadoval, neprijímal a požadoval okamžité zaplatenie celého dlhu, nemôže byť pripísané na ťarchu spotrebiteľa, ale na ťarchu veriteľa. Uviedol, že priznanie úroku z omeškania z nezaplatených splátok je rozporné s dobrými mravmi a jeho predmetnú časť je nevyhnutné zmeniť tak, že žalobu odvolací súd zamietne aj v časti priznaných úrokov z omeškania z jednotlivých splátok. Z tohto dôvodu je žalovaný toho názoru, že súd vec nesprávne posúdil a mal žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

2.2 V tomto smere žalovaný poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a Ústavného súdu I. ÚS 122/2012 a uviedol, že súd prvej inštancie sa odklonil od uvedenej judikatúry bez náležitého odôvodnenia a rozhodol nesprávne, nakoľko priznal viac, ako žalobca žiadal (ultra petitum), pretože žalobca sa domáhal plnenia titulom predčasného zosplatenia o ktorom súd dospel k záveru, že je neplatné. V závere uviedol, že ak by odvolací súd mal za to, že sa nejedná o rozhodnutie ultra petitum, súd prvej inštancie mohol v prípade neplatného zosplatenia zohľadňovať len stav ku dňu vydania rozhodnutia. Ku dňu 26. 10. 2025 bolo podľa zmluvy splatných 51 splátok po 37,62 eura, t. j. 1 917,62 eura. Žalovaný však zaplatil 2 560,92 eura, teda viac než všetky dovtedy splatné splátky. Preto žiadna nesplatená a splatná časť spotrebiteľského úveru neexistovala. Súd teda zaviazal žalovaného na zaplatenie nielen plnenia, ktoré žalobca nežiadal, ale aj plnenia, ktoré ešte nie je splatné a rozsudok mal správne zniesť na zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Vo vzťahu k napadnutému

výroku týkajúceho sa priznania trov konania uviedol, že je zjavné, že žalobca svoj nárok jednoznačne odvodzoval od platného zosplatnenia spotrebiteľského úveru, v čom ale úspešný vôbec nebol, nakoľko spotrebiteľský úver nebol zosplatnený platne. Žalobca v žalobe nepožadoval zaplatenie splátok a tieto mu boli priznané len v dôsledku plynutia času (a podľa názoru žalovaného aj nad rámec žalobného petitu – ultra petitem), a žalobca požadoval celé (zosplatnené) plnenie, teda aj úroky a poplatky, na ktoré ale nemal nárok. Spotrebiteľ bol v konaní v zásade úspešný, pričom žalobca bol úspešný len v dôsledku plynutia času. V tomto kontexte a vo svetle ust. § 257 CSP a ust. § 255 ods. 1 mal súd priznať nárok na plnú náhradu trov konania spotrebiteľovi a právny názor súdu, ktorým priznal žalobcovi čiastočný nárok na náhradu trov konania nepovažujeme za vecne správny.

3. Žalobca sa k podanému odvolaniu žalovaného písomne vyjadril a uviedol, že odôvodnenie rozsudku považuje za dostatočné a navrhuje rozsudok ako vecne správny odvolacím súdom potvrdiť. V tomto prípade, ako vyplýva zo samotného obsahu žaloby, zosplatnenie úveru samo osebe nepredstavuje právny dôvod, na základe ktorého by bol žalovaný povinný plniť voči žalobcovi. Takýmto právnym základom je bez pochyb samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená medzi účastníkmi konania. Uviedol, že žalovaný si svoje povinnosti neplnil a nesplácal v dohodnutých splátkach ani istinu poskytnutého úveru. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 14Csp 6/2025 zo dňa 20. októbra 2025, Krajského súdu v Nitre č. k. 8CoCsp/9/2025-115 zo dňa 16.07.2025, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. júla 2025, sp. zn. 10CoCsp/11/2025, odsek 39.- v ktorom sa uvádza, že „odvolací súd pre úplnosť považuje za potrebné uviesť, že sa nestotožnil s argumentáciou žalovanej uvedenej v odvolaní, podľa ktorej súd žalobcovi nemôže priznať ani jednotlivé splátky, ktoré sa stali splatnými pre ich nezaplatenie v lehote splatnosti, nakoľko by došlo k porušeniu zásady „ne ultra petitem“. Odvolací súd má za to, že žaloba žalobcu sa neodvíja od splatnosti celého úveru, ale odvíja sa od zmluvy o spotrebiteľskom úvere - revolvingový úver zo dňa 24.1.2024. Preto, ak súd nepriznal nárok po zosplatnení, t. j. k zosplatneniu nedošlo, je žalovaná ako spotrebiteľ povinná plniť dohodnuté jednotlivé splátky, samozrejme, ak nedošlo k ich premlčaniu.“ Žalobca z vyššie uvedených dôvodov odvolaciemu súdu navrhol, aby rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku, pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom výroku I. v zmysle ust. § 388 CSP zmeniť tak, že žaloba sa zamieta.

5. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

6.1 Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca a žalovaný dňa 16.07.2021 uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere – revolvingovom úvere č. 7107062027, na základe ktorého žalobca poskytol žalovanému úver s výškou úverového rámca 1 800 eur. Žalobca podal dňa 27.03.2025 návrh na vydanie platobného rozkazu na Okresný súd Banská Bystrica, ktorý dňa 15.05.2025 sp. zn. 4Up/395/2025 platobný rozkaz vydal (č. l. 36 listu). Po podanom odpore zo strany žalovaného (č. l. 42 spisu), bola vec v zmysle § 10 ods. 3, resp. § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z. z o upomínacom konaní, postúpená príslušnému súdu (Okresný súd Nové Zámky) na jej prejednanie. Súd prvej inštancie následne vo veci rozhodol napadnutým rozsudkom.

6.2 Odvolací súd ďalej zistil, že dňa 23.12.2024 žalobca zaslal žalovanému listinu, označenú ako „Výzva na zaplatenie dlžnej sumy“ (č. l. 23 spisu rub), v ktorej žalobca vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 112,86 eura v lehote do 15 dní od doručenia tejto výzvy s tým, že ak k úhrade v stanovenej lehote nedôjde, celé plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy sa stáva splatným. K uvedenej výzve žalobca pripojil ePotvrdenie o odoslaní uvedenej listiny dňa 30.12.2024 (č. l. 24 spisu rub). Následne podaním zo dňa 28.01.2025 žalobca zaslal žalovanému v poradí druhú listinu, označenú ako „Výzva k splateniu celého úveru“ (č. l. 25 spisu), v ktorej žalobca oznámil žalovanému zosplatnenie a uhradenie celej čiastky úveru vo výške 1 983,86 eura. K uvedenej listine žalobca taktiež pripojil ePotvrdenie o odoslaní uvedenej listiny dňa 29.01.2025 (č. l. 26 spisu). Súd prvej inštancie na základe uvedeného konštatoval, že žalovaný v rozpore so zákonom vyhlásil predčasnú splatnosť úveru, nakoľko výzvu na zaplatenie dlžnej sumy nerealizoval v súlade s § 53 ods. 9, 10 OZ a zároveň prijal záver, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve nie sú uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, ako to požaduje § 9 ods. 2

písm.h) zákona č. 129/2010 Z.z., a preto žalovaného zaviazal k zaplateniu rozdielu medzi sumou, ktorú mu žalobca ako úver poskytol a sumou, ktorú žalovaný z uvedeného úveru žalobcovi splatil (bod 27 až 28 odôvodnenia).

7. Žalovaný napadol rozsudok súdu prvej inštancie v jeho vyhovujúcom výroku I. a výroku o trovách konania III. Zásadnou odvolacou námietkou žalovaného bolo, že súd prvej inštancie napriek tomu, že dospel k správne mu záveru, že zosplatenie predmetného úveru je neplatné, priznal žalobcovi viac ako žiadal (ultra petitum), pretože žalobca sa domáhal plnenia titulom predčasného zosplatenia a súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnenie titulom nezaplatených splátok.

8. Ako vyplýva zo žaloby a vykonaného dokazovania, žalobca požadoval od žalovaného zaplatenie istiny a kapitalizovaného úroku zo zosplateného revolvingového úveru, ktorý dlh vyčíslil ako istinu v sume 1 812,35 eura a kapitalizovaný úrok vo výške 135,51 eura. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že zosplatenie úveru zo strany žalobcu je neplatné (v rozpore s ustanoveniami s § 53 ods. 9, 10 Občianskeho zákonníka), avšak žalobcovi priznal zostatok zosplateného úveru „očisteného“ o úroky a poplatky, keďže úver považoval za bezúročný a bez poplatkov.

9. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie v tom smere, že žalovaného zaviazal k zaplateniu rozdielu medzi sumou, ktorú mu žalobca ako úver poskytol a sumou, ktorú žalovaný z uvedeného úveru splatil. Civilné sporové konanie je ovládané dispozičným a prejednacím princípom, pričom konanie sa začína na základe podanej žaloby, v ktorej žalobca vymedzuje predmet sporového konania. Žalobný návrh (petit) je obligatórnou náležitosťou žaloby, pričom súd je týmto žalobným návrhom viazaný, t. j. nesmie ísť nad rámec petitu (tzv. zásada „ne ultra petitum“). Uvedený právny záver vyplýva aj napr. z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 v ktorom Najvyšší súd SR prijal záver, že odvolací súd pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobcu prekročil rámec ním vymedzeného petitu, pretože mu priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobcovom návrhu. Pokiaľ mal odvolací súd za to, že zosplatenie úveru je neplatné a napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobcu, tomuto priznal časť uplatneného nároku v spore, v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán, porušil tým zásahu „ne ultra petitum“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces. V rozsudku pod sp. zn. 8Cdo/49/2025 zo dňa 3. decembra 2025 Najvyšší súd SR poukázal tiež na závery vyplývajúce z vyššie citovaného uznesenia.

10. V prejednanom prípade žalobca v žalobe vymedzil uplatnený nárok na tom skutkovom základe, že požaduje plnenie, ktoré mu vzniklo na základe zosplateného úveru (zo zmluvy o revolvingovom úvere), v dôsledku neplnenia si povinnosti žalovaného splácať úver riadne a včas a v tomto smere produkoval ku svojim skutkovým tvrdeniam aj dôkazy – Výzva na zaplatenie dlžnej sumy zo dňa 23.12.2024, Výzva k splateniu celého úveru zo dňa 28.01.2025. Odvolací súd sa preto nemohol stotožniť s názorom súdu prvej inštancie na danosť nároku žalobcu práve z dôvodu, že zosplatenie úveru bolo vyhodnotené ako neúčinné a žalobca uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru. Žalobu je potrebné zamietnuť ako celok, pričom žalobcovi nie je možné priznať plnenie ani z jednotlivých už splatných splátok, a to s poukazom na vymedzenie žaloby v zmysle § 132 ods. 1 CSP, ktorou si žalobca uplatnil svoj nárok ako zosplatený v celosti. Žalobca totiž uplatnený nárok skutkovo vymedzil ako plnenie z predčasne zosplateného úveru, a preto by súd nemohol priznať plnenie z iného skutkového základu (plnenie jednotlivých mesačných splátok), než aký bol predmetom konania vymedzený v žalobnom návrhu. Súd je totiž viazaný skutkovými tvrdeniami tak, ako ich žalobca vymedzil v žalobe. Rámec žalobcom vymedzeného petitu by súd prekročil, ak by priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Keďže zmena žaloby je v spotrebiteľských sporoch neprípustná (§ 294 CSP), žalobca v prípade nepreukázania zosplatenia úveru môže podať žalobu o zaplatenie nezaplatených dlžných splátok (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/85/2021 zo dňa 12.02.2024 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 528/2024 zo dňa 02.10.2024, ktorým bola odmietnutá sťažnosť vo veci sp. zn. 4Cdo/85/2021).

11. S poukazom na vyššie uvedené dôvody a uvedenú judikatúru, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku I., ktorým žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1 226,38 eura s príslušenstvom zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobu zamietol.

12. Odvolací súd o trovách konania (prvoinštančného ako aj odvolacieho) rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 CSP tak, že v konaní úspešnému žalovanému priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).